

Ανατολικές Άλπεις - Ιταλία με SYM VF 125

κείμενα - φωτο: Κωνσταντίνος Μπασάκης / www.motoexplorer.gr

Στην Πάτρα, λίγο πριν την επιβίβαση για Βενετία

Η Βενετία είναι μια πόλη που διαθέτει ιδιαίτερη ατμόσφαιρα και ρομαντισμό

Στα περίχωρα της Βενετίας, καθοδόν για την πόλη Trento

Ταξιδεύοντας στο συναρπαστικό αλπικό τοπίο του Passo dello Stelvio

Θράσος και αλητεία!

Κατακτώντας πανηγυρικά το διάσημο ορεινό πέρασμα Passo dello Stelvio

"Στρώνω παπί και ετοιμάζω ταξίδι μοναχά για πάρτι μου, στα ψηλά βουνά του μυαλού και του χάρτη μου..."
Έχοντας ξορκίσει τα ποητικά κυβικά, έκατσα στην σέλα ενός γαλάζιου παπιού SYM VF 125 και βίωσα το όνειρο του δρόμου και του προορισμού στις Ανατολικές Άλπεις της Βόρειας Ιταλίας. Μιλάμε για ένα ταξίδι διαφορετικό, ανατρεπτικό, με λίγα κυβικά και ποητικά υπομονή...

Μετά τις ολιγοήμερες καλοκαιρινές διακοπές στη σαγηνευτική Σαντορίνη, ήταν καιρός να επιστρέψω στην δίτροχη ταξιδιωτική δράση! Θα μου πείτε: "Μα καλή, ταξίδι με μοτοσυκλέτα στην εποχή του κορωνοϊού;". Γιατί όχι; Όσο δεν μ' εγκλωβίζουν οι απαγορεύσεις και τα lockdown, εγώ θα περνάω σύνορα και θα σφραγίζω διαβατήριό!!

Έτσι, με όχημα περιπέτειας ένα οδοκαίνουργιο γαλάζιο παπί SYM VF 125, το οποίο στρώθηκε ευλαβικά, απόλαυσε το

σέρβις των 1.000 χιλιομέτρων και εξοπλίστηκε κατόπιν με το απαραίτητο travel kit, ξεκίνησα στα μέσα Αυγούστου για μια νέα εναλλακτική περιπέτεια δρόμου.

Χρειάστηκε ωστόσο να αναθεωρήσω αρκετά ταξιδιωτικά πλάνα μέχρι να καταλήξω στον συνδυασμό που "σκοτώνει": ένα σύντομο -αλλά ιδιαίτερα απαιτητικό- road trip στην Βόρεια Ιταλία (την περιοχή απ' όπου ξεκίνησε ο εφιάλτης του κορωνοϊού στην Ευρώπη), σε μια χρονική περίοδο που ένα δεύτερο κύμα εξάπλωσης της πανδημίας βρισκόταν εκεί σ' εξέλιξη. Ταξιδάκι λοιπόν στην φωλιά του κορωνοϊού μ' ένα παπί 125cc. Διαβατήριο, μάσκα, ατμοπηλικά εισιτήρια, διάπλητα χαμόγελα αισιοδοξίας και έφυγα...

Μετά την Καπαδοκία (2013), την

Ινδία (2014), την Ρωσία (2016) και την Ινδονησία (2018), η Βόρεια Ιταλία θα αποτελούσε το επόμενο πεδίο ταξιδιωτικής δράσης μ' ένα ταπεινό παπί. Τι προσβέυει όμως ένα ταξίδι με παπί, ειδικά στο εξωτερικό; Θράσος, καλαμπούρι, "αλητεία" και νεανική ανεμελιιά. Τι απαιτεί ένα ταξίδι με παπί; Υπομονή, επιμονή και χαλαρή διάθεση. Πρόκειται για μια μοναδική εμπειρία που επιβάλλεται να την βιώσετε κάποια στιγμή στην ζωή σας. Έστω και στην Ελλάδα...

Ραντεβού στις Άλπεις

Στο πρώτο σκέλος του ταξιδιού, το πρόγραμμα είχε Αθήνα - Πάτρα οδικώς και στη συνέχεια επιβίβαση στο πλωτό ξενοδοχείο-πλοίο "ASTERION II" της ANEK LINES με προορισμό την ρομαντική Βενετία. Στη διάρκεια του 32ωρου υδάτινου ταξιδιού στα νερά της Αδριατικής, απόλαυσα εν πλω ποιοτική εξυπηρέτηση μέσα σ' ένα φιλικό και ευχάριστο περιβάλλον.

Απόβαση στην όμορφη Γαληνιάτση, που ξεχειλίζει από μυστηριακό ερωτισμό και ήταν αδύνατον να με αφήσει συναισθηματικά ανεπηρέαστο. Έτσι, πριν ξεκινήσω το οδοιπορικό μου με το SYM VF125 στους δρόμους της Βόρειας Ιταλίας, άδραξα την ευκαιρία και στρατοπέδευσα στην πόλη των Δόγηδων.

Για την Βενετία ένα είναι σίγουρο: Εύκολα μπορείς να περιγράψεις τα υδάτινα κανάλια, τα παλάτια, τις ιστορικές πηλτείες, τις πέτρινες γέφυρες, τις εκκλησίες και τις αναγεννησιακές κατοικίες της πλωτής πολιτείας του ιταλικού Βορρά. Αλλά δεν μπορείς με τίποτα να μεταδώσεις την μαγεία, την ιδιαίτερη ατμόσφαιρα και τον ρομαντισμό αυτής της μοναδικής πόλης. Κάτι παραπάνω ήξερε άφηωστε ο διάσημος μυθιστοριογράφος Κάρολος Ντίκενς, όταν είχε αναφερθεί στην Βενετία: "Πρώτη φορά επισκέφθηκα ένα μέρος που φοβάμαι να το περιγράψω...". Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου αγαπητέ Κάρολε...

Τα θέλγητρα της Βενετίας, αν και

ήταν αρκετά ισχυρά, δεν μπόρεσαν να με κρατήσουν στην αγκαλιά της πόλης πάνω από μια μέρα. Βλέπετε, εγώ είχα έρθει εδώ με άλλο σκοπό. Καλή η Βενετία και οι γόνδολές της, αλλά... the mountains calls me!

Ανυπόμονος να ανταποκριθώ στο κάλεσμά τους, χωρίς το επόμενο πρωινό στάθκα με το γαλάζιο παπί στην εκκίνηση της ανάβασης των Ανατολικών Άλπεων. Στόχος μου η κορυφή, το διάσημο ορεινό πέρασμα Passo dello Stelvio στα 2.758 μ., που πρέσβευε -για μένα και το γαλάζιο παπί- την υπέρτατη πρόκληση. Μιλάμε για το δεύτερο υψηλότερο ορεινό πέρασμα της Ευρώπης (μόλις 7 μέτρα κάτω από τον γαλιτικό πέρασμα Col de l'Iseran) και το θεαματικότερο όλων. Passo dello Stelvio calls me...

Bye-bye Βενετία και τέρμα τα γκάζια για το ιταλικό passo των Ανατολικών Άλπεων. Αλλά επειδή τα δίκυκλα κάτω των 150cc απαγορεύονται στην ιταλική autostrada, χρειάστηκε να ταξιδέψω με

Ανεβαίνοντας στην βόρεια διαδρομή του Passo dello Stelvio

το γαλάζιο SYM VF 125 αποκλειστικά σε επαρχιακούς δρόμους, ακολουθώντας την διαδρομή Venezia-Trento-Bolzano-Meran-Trafoi (300 χιλιόμετρα ΒΔ της Βενετίας). Το θετικό πάντως ήταν πως έτσι γλιτώσα τα υπέρογκα διόδια των ιταλικών αυτοκινητοδρόμων. Καθοδόν όμως "έχασα την μπάλα" με αντίπαλο τον χρόνο. Στάση κάθε 100 χιλιόμετρα περίπου για βενζίνη, στάση για φωτογράφιση, στάση για πίτσα και εσπρεσάκι, στάση για να ξεμουδιάσουν τα οπίσθιά μου από την σκληρή σέλα, στάση για να εξερευνήσω δυο-τρεις γραφικές κωμοπόλεις, έφτασα τελικά μετά από επτά ολόκληρες ώρες στους πρόποδες των Ανατολικών Άλπεων. Μήπως θα έπρεπε να επαναπροσδιορίσω τις έννοιες του χρόνου και της απόστασης;

Ο φιδίσιος ανηφορικός δρόμος του Passo dello Stelvio οδηγούσε ψηλά στον ουρανό

Μετά από 48 αριθμημένες στροφές - φουρκέτες, το γαλάζιο SYM VF 125 έβαλε ρόδα στην κορυφή του Passo dello Stelvio

την εμπειρία της ανάβασης. Μπορεί να ήμουν γρηγορότερος από τους ποδηλάτες και ο πιο αργός απ' όλους τους άλλους συνοδοιπόρους του δρόμου, αλλά διόλου δεν μ' ένοιαζε! Ήμουν όμως και τυχερός, αφού οι καιρικές συνθήκες εκείνη την ημέρα ήταν ιδανικές για μοτο-ταξίδι στις Άλπεις: ο υδράργυρος φληרטάριζε τους 18° C, ο ήλιος έλουζε με άπλετο φως την αληπική φύση και η περίπτωση βροχόπτωσης ήταν ανύπαρκτη. Παρεμπιπτόντως, οι ίδιες καιρικές συνθήκες με συνόδευσαν σε όλη την διάρκεια του ταξιδιού μου στην Ιταλία. Αν έχεις τύχη διάβαινε... Περίπου εννέα χιλιόμετρα πριν την κορυφή, το καταιγιστικό πράσινο με εγκατέλειψε παραχωρώντας την θέση του σ' ένα άνυδρο βραχώδες τοπίο, ενώ ο φιδίσιος ανηφορικός δρόμος που ακροβατούσε στην άκρη της αβύσσου με οδηγούσε όλο και πιο ψηλά, στον ουρανό. Μόνο πρώτη και δεύτερα δούλεψα πλέον στο σασμάν του παπιού- την τρίτη δεν μπορούσε να την φορτώσει! Υπομονή φίλε, κάποια στιγμή θα φτάσεις στην κορυφή... Και τελικά, μετά από 48 αριθμημένες στροφές - φουρκέτες, το ακούραστο SYM VF 125 έβαλε ρόδα στα 2.758 μέτρα, κατακτώντας πανηγυρικά το διάσημο Passo dello Stelvio! Χαμογελώντας μέχρι τα αυτιά, φρενάρισα μπροστά στην πινακίδα που καλωσόριζε τους ταξιδιώτες στο ψηλότερο σημείο του Passo dello Stelvio και φωτογραφήθηκα μπροστά της. Ναι, ο (πρώτος) στόχος είχε επιτευχθεί. Τελικά, nothing is impossible... Αφού ξόδεψα ένα σεβαστό ποσό για την αγορά αναμνηστικών από τα καταστήματα της κορυφής και ήπια ένα καφέ στο πόδι, ξεκίνησα κατόπιν την -εξίσου συναρπαστική- κατάβαση της νότιας πλευράς του Passo dello Stelvio. Μετά από 27 αριθμημένες στροφές - φουρκέτες, προσέγγισα νωρίς το βράδυ την πόλη Bormio (21 χιλιόμετρα από την κορυφή). Ύστερα από 13 ώρες οδήγησης κατέβηκα "κομμάτια" από την σέλα του παπιού και διανυκτέρευσα σ' ένα γραφικό αγροτόσπιτο, τ' οποίο

είχε διαμορφωθεί σε hostel. Μπάνιο, φαγητό και νάνι! Καληνύχτα σύντροχοι από τις μαγευτικές Άλπεις... **Ποδηλατική ανάβαση** Αν νομίζετε ότι η ορειβατική αποστολή του SYM VF 125 στις Ανατολικές Άλπεις ολοκληρώθηκε με την κατάκτηση της κορυφής του Passo dello Stelvio, είστε πολύ γελασμένοι. Η ανάβαση στο ορεινό πέρασμα Passo di Mortirolo (1.852μ) με το γαλάζιο παπί της άτακτης κορωνο-φυγής, ήταν το επόμενο αληπικό project που είχα σχεδιάσει και ήμουν έτοιμος να το κάνω πράξη. Για την ιστορία, το αληπικό πέρασμα Passo di Mortirolo συμπεριλαμβάνεται από το 1990 στο πρόγραμμα του ετήσιου ποδηλατικού Γύρου της Ιταλίας (συνήθως είναι το τελευταίο ή το προτελευταίο ετάπ της οργάνωσης) και θεωρείται μια από τις πιο απαιτητικές αναβάσεις σε επαγγελματικούς αγώνες ποδηλασίας. Χαρακτηριστική ήταν δήλωσε η δήλωση που έκανε ο διάσημος Αμερικανός επαγγελματίας ποδηλάτης Lance Armstrong (ο ντοπαρισμένος), όταν τερμάτισε στον αγώνα ανάβασης του Passo di Mortirolo τον Μάιο του 2004: "Ήταν η πιο δύσκολη ανάβαση που είχα ποτέ κάνει...". Νωρίς την επόμενη μέρα, αφού ψώνισα τα απαραίτητα σ' ένα super market, σταμάτησα στην άκρη του δρόμου και πήρα το πρωινό μου πάνω στην σέλα του παπιού. Έτσι, με γεμάτο το στομάχι αποχαιρέτησα την Bormio και κατευθύνθηκα στην κωμόπολη Mazzo di Valtellina (28 χιλιόμετρα νότια), όπου κάθε χρόνο δίνεται η εκκίνηση του ποδηλατικού ετάπ της ανάβασης του Passo di Mortirolo. Τρία, δυο, ένα... Και η ανάβαση του Passo di Mortirolo ξεκίνησε. Οδηγώντας μέσα σ' ένα καταπράσινο αληπικό τοπίο, μετά από 12,5 χιλιόμετρα ανηφορικής διαδρομής (με μέγιστη κλίση δρόμου 18%) έφτασα δίχως ιδιαίτερες δυσκολίες ή απρόοπτα στην κορυφή του Passo di

Ίσως το καλύτερο αναμνηστικό από το Passo dello Stelvio

Mortirolo. Εκεί, περνώντας την γραμμή του τερματισμού, πανηγύρισα την δική μου δίκυκλη νίκη. Με την κατάκτηση του Passo di Mortirolo είχε επιτευχθεί και ο δεύτερος στόχος: Alpes Vs SYM VF 125, σημειώστε 2. Στη θεματική κατάβαση που ακολούθησε -από την κορυφή του Passo di Mortirolo ως την κωμόπολη Monno (10 χιλιόμετρα)- τρόμαξα αρκετά. Αιτίες; Η απότομη κλίση του στενού οδικού άξονα, οι πάμπολλοι ποδηλάτες που κυκλοφο-

Ένα από τα καταστήματα που υπάρχουν στην κορυφή του Passo dello Stelvio

Μετά από 27 αριθμημένες στροφές - φουρκέτες της νότιας διαδρομής του Passo dello Stelvio, προσέγγισα την πόλη Bormio

Άφιξη στο San Marino, ένα από τα μικρότερα κράτη του κόσμου Το Passo dello Stelvio αποτελεί έναν ακαταμάχητο πόλο έλξης για χιλιάδες μοτοσυκλετιστές και ποδηλάτες

Στιγμιότυπο της διαδρομής του περάσματος Passo di Mortirolo

Προσεγγίζοντας την Verona, την πόλη των ερωτευμένων

Στην κορυφή του περάσματος Passo di Mortirolo

ρούσαν στην διαδρομή και οι επιθετικές προσπεράσεις των διερχόμενων οχημάτων. Τα είδα όλα!!

Αφού αναζωογονήθηκα μ' έναν αρωματικό καπουτσίνο στην επόμενη κωμόπολη (Edoio), αποχαιρέτησα οριστικά το ορεινό βασίλειο των Ανατολικών Άλπεων και στράφηκα νότια, στις πεδιάδες και στις μεγάλες πόλεις της Βόρειας Ιταλίας. Μετά τις φυσιοπατρικές περιηγήσεις, τον λόγο είχε πλέον ο αστικός τουρισμός και τα διαχρονικά μνημεία των ανθρώπων...

Στην πόλη των ερωτευμένων

Με την πλήτη γυρισμένη στα ψηλά βουνά, συνέχισα με αμείωτο κέφι το οδοιπορικό μου στις επίπεδες εκτάσεις της Βόρειας

Ιταλίας - επόμενος προορισμός η Verona. Το γαλάζιο SYM VF 125 συνέχισε να καταβροχθίζει αδιαμαρτύρητα τα ημερήσια χιλιόμετρά του, ενώ την δίτροχη περπατησιά μου ανέλαβε να φιλοξενήσει ένα δίκτυο εθνικών και επαρχιακών οδών. Καθοδόν προς την πόλη του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας βρέθηκα κάποια στιγμή να ρολάρω σε κοντινή απόσταση από τις καταπράσινες όχθες της λίμνης Iseo, η οποία με "κέρασε" πλήθος όμορφων υδάτινων εικόνων...

Η Verona, η τέταρτη σε τουριστική επισκεψιμότητα πόλη της Ιταλίας, συνδυάζει ρομαντισμό, Ιστορία και κοσμοπολιτισμό. Τρία από τα έργα του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ διαδραματίζονται εδώ, ενώ το ρωμαϊκό Αμφιθέατρο - Αρένα (30 μ.Χ.) και το σπίτι της Ιουλιέτας αποτελούν τα δυο δυνατότερα τουριστικά "χαρτιά" της πόλης.

Η περιήγηση στα όρια του καθοδιατηρημένου ιστορικού κέντρου μού πρόσφερε την ευκαιρία να γνωρίσω την μεσαιωνική αρχιτεκτονική κληρονομιά της ατμοσφαιρικής πολιτείας του ποταμού Adige, η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο των Μνημείων Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.

Κι από την Verona του χθες, επιστροφή στην σύγχρονη πραγματικότητα. Στα πλαίσια των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο μετάδοσης και διασποράς του κορωνοϊού

στο σύνολο της ιταλικής επικράτειας, η χρήση μάσκας σε όλους τους κλειστούς χώρους ήταν υποχρεωτική για όλους, ένα μέτρο που υιοθέτησα κι εγώ.

Σε όλα τα εμπορικά καταστήματα της Verona τηρείτο απόσταση δύο μέτρων μεταξύ των πελατών, φυλλάδια και ενημερωτικό υλικό με τα μέτρα προφύλαξης που έπρεπε να λαμβάνονται ενάντια στον COVID-19 διανέμονταν σε κεντρικά σημεία της πόλης, ενώ στην πανσιόν που κατέλυσα εφαρμόζονταν αυστηρά μέτρα προστασίας, αντισηψίας και απολύμανσης. Η Verona ήταν μια από τις περιοχές της Βόρειας Ιταλίας που είχε δοκιμαστεί σκληρά από το πρώτο κύμα της πανδημίας την άνοιξη του 2020.

Μεσαιωνική καστροπολιτεία

Καιρός όμως να φεύγω. Η διαδρομή Verona - Rimini - Ancona (330 χλμ.) ήταν η επόμενη -και τελευταία- οδική αποστολή του γαλάζιου παπιού επί ιταλικού εδάφους. Όμως, νοιώθοντας επιτακτική την ανάγκη να βιώσω ένα ακόμα πιασγύρισμα στο χρόνο, εγκατέλειψα στο ύψος της πόλης Rimini τις εύφορες πεδιάδες και σήκωσα το βλέμμα μου ψηλά, στην κορυφή του κοντινού

Χορηγοί & Υποστηρικτές

Θερμές ευχαριστίες στους χορηγούς και στους υποστηρικτές:

- 1) SYM - ΓΚΟΡΓΚΟΛΗΣ Α.Ε.
- 2) SUPERFAST FERRIES / ANEK LINES
- 3) DAINSE - AGV
- 4) Κατάστημα φωτογραφικών PHOTOAGORA.GR
- 5) Περιοδικό μοτοσυκλέτας MOTO @ www.motomag.gr
- 6) Καθημερινό περιοδικό μοτοσυκλέτας www.bikeit.gr
- 7) Μοτοσυκλετιστικό site www.motoexplorer.gr

Το γεροδεμένο ρωμαϊκό αμφιθέατρο (Αρένα) της Βερόνα

βόφου Titano (675 μέτρα). Εκεί με καρτερούσε το λιλιπούτειο κρατίδιο του San Marino ή αλλιώς "Γαληνότατη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου" (Serenissima Repubblica di San Marino), που αναφέρεται ως η παλιότερη δημοκρατική χώρα στον κόσμο (ιδρύθηκε στις 3/9/301).

Σφηνωμένο στην καρδιά της Ιταλίας, το San Marino (με έκταση 61 τετρ. χλμ. και μόλις 30.540 κατοίκους) είναι παράλληλη κι ένα από τα μικρότερα κράτη του κόσμου. Εκτός από τα 1.720 χρόνια ελευθερίας που απολαμβάνει, το San Marino περφηανεύεται επίσης για την μεσαιωνική καστροπολιτεία του, που περιλαμβάνεται από το 2008 στον κατάλογο των Μνημείων της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.

Η καστροπολιτεία του San Marino, κλεισμένη μέσα σε ψηλά στιβαρά τείχη, λειτούργησε στα μάτια μου σαν μια καλοκουρδισμένη χρονομηχανή. Περπατώντας στα πλακόστρωτα σοκάκια της, οι δείκτες του χρόνου αιφνιδιαστικά γύρισαν αντίστροφα, ο ενεστώτας έπαψε να υφίσταται και τον λόγο είχαν μόνο οι εικόνες ενός μακρινού, παραμυθένιου παρελθόντος.

Το Παλάτι των Αρχόντων (Palazzo Pubblico), η Βασιλική Basilica del Santo, οι τρεις πέτρινοι πύργοι (Guaita, Cesta, Montale), το μοναστήρι Santa Chiara και η εκκλησία του Αγίου Φραγκίσκου (το παλαιότερο κτίριο του San Marino / 1361) αποτελούσαν τα αρχιτεκτονικά διαμάντια της πλακόστρωτης καστροπολιτείας, που με καθήλωσε χάρη στη μεσαιωνική αύρα και την αυθεντικότητά της.

Το επόμενο πρωινό, καθοδόν για το λιμάνι της Ancona (110 χιλιόμετρα νότια), πραγματοποίησα μια σύντομη στάση στην παραθαλάσσια πόλη Fano. Ιδρυτής της πόλης, που εξελίχθηκε στον μεγαλύτερο ρωμαϊκό οικισμό στην ακτή της Αδριατικής, ήταν ο Ιούλιος Καίσαρας (49 π.Χ.). Ο λόγος της παρουσίας μου στη Fano ήταν η θριαμβευτική Αψίδα του Αυγούστου, ένα μνημειακό κτίσμα που ανεγέρθηκε από τον αυτοκράτορα

Αύγουστο (9 μ.Χ.) και αποτελούσε την κύρια πύλη εισόδου στην πόλη.

Λίγη ώρα αργότερα, το γαλάζιο SYM VF 125 έφτανε στην Ancona, έχοντας καταγεγραμμένα στο κοντέρ περί τα 1.500 ιταλικά χιλιόμετρα. Το ταξίδι με το παπί της άτακτης κορωνο-φυγής είχε ολοκληρωθεί. Με επικυρωμένα τα εισιτήρια και συμπληρωμένη την υποχρεωτική (λόγω κορωνοϊού) ηλεκτρονική φόρμα PLF (Passenger Locator Form), κατευθύνθηκα στο χώρο του λιμανιού για να επιβιβάσω στο πλοίο "HELLENIC SPIRIT" της ANEK LINES με προορισμό την Πάτρα.

Περιμένοντας κάτω από έναν εκτυφλωτικό ήλιο και λουσμένος στον ιδρώτα, έριξα μια "διεισδυτική" ματιά στο γαλάζιο παπί και χαμογέλασα με νόημα. Οδοιπορώντας μαζί του στους δρόμους της Βόρειας Ιταλίας τα "έζησα όλη": υπομονή, χαλαρή διάθεση, αλητεία, επιμονή και ανεμελιά. Και ειλικρινά το ευχαριστήθηκα πολύ, αφού για άλλη μια φορά ταξίδεψα με την ψυχή μου και όχι με τα κυβικά της μοτοσυκλέτας μου. Ακόμα και τώρα, την δύσκολη εποχή του κορωνοϊού...

Περιπλάνηση στους πλακόστρωτους δρόμους του ιστορικού κέντρου της Fano

Μπροστά στην θριαμβευτική Αψίδα του Αυγούστου της πόλης Fano

Η λίμνη Iseo με "κέρασε" πλήθος όμορφων υδάτινων εικόνων

Στο λιμάνι της Ancona με την κάρτα επιβίβασης για Πάτρα. Game over...